

Malá víla

Vojta Kidák Tomáško

1. Hledám malou vílu, bloudím, ztrácím sílu,
kolikrát už jsem to málem vzdal,
ale pak si řeknu: co když se někde skrývá,
ani nevím, kdo všechno se mi smál,
jenom věřím, že je malá víla.

2. V lesích nebo v horách, v městech, na dědinách,
koně mít, tak bych ho klidně štvál
z půlnoci až třeba do svítání,
koně mít, tak ostruhy a cval
a nedbat na to, že se třeba zraní.

R: Víc a víc je těch, co říkají: "Blázne, víly nejsou,
doma seď, vždyť dávno všechno máš,"
ale večer potom do tmy světla reflektorů blýsknou
a vsadím se, že každý z nás je lhář.

3. Vzadu tiše stojí, křehká, až to bolí,
jako dítě oči zvědavý
a já nemám na to, abych jí slzy slíbal
a zahodil své písničky ohraný,
asi bych ji stejně neuhlídal.

R: + a vsadím se, že každý z nás je lhář ...